

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Sponsvs Sangvinvm

Zachmoorter, Michiel

T'Antwerpen, [1641]

Goet propoost wt berouw. Verweckinge vanden wille. Vierde deel der
Meditatie.

urn:nbn:de:hbz:466:1-35954

ick sal mi tot u lieden keeren. En
 soo gheschiedet oock dat hoe de
 ziele haer min tot Godt ende tot
 die straelen des hemels comt te
 keeren / hoe verblinder / couder / lic-
 haemelijcher / ja beestelijcher dat
 sy wordt. Ende daer door valt sy
 van d'een sonde in d'ander / vande
 cleyne in een meerder / vande mid-
 delbare in groote / ende vande da-
 ghelijcksche inde doodelijcke / ende
 dat alleen om dat sy die eerste ver-
 maninghe versuynt heeft van
 haer tot Godt te keeren / ende om
 dat sy dat eenpaerlijck noch ver-
 suynt.

Goet propoost wt berouw. Ver-
 weckinge vanden wille.

Vierde deel der Meditatie.

Dit is so mijn ziele / dat al ons
 welbaert comt van ons tot
 Godt te keeren / ende met hem
 becommert te wesen / verlaetende
 de creaturen ; ende ter contrarien
 al ons verlies en comt niebers
 elders wt / dan door ons herten
 ende sinen te keeren tot de crea-
 turen |

de vrouwe aensgredede. 13. stat. 205
turen; welck al en konnen wy
inden eersten niet verstaen / epla-
ren / wy comen't daer nae soo dier
te becoopen ende te gheboelen / hoe
waer dat dese woorden Gods zijn /
daer hy seide: Ieremias 2. Scito &
vide quia malum & amarum est re-
liquisse te Dominum Deum tuum.
Weet ende siet dat het quaet ende
bitter is uwen Heere uwen Godt
verlaeten te hebben / ende ghekeert
te wesen tot die armen schepselen /
die onsen hongher niet versaeden
en connen / maer meer tergen; die
onsen dorst niet en blusschen / maer
meer ontsteken. Wat hebben wy
inden wegh van Egypten / ick seg-
ghe / vande werelddt / andersghe-
bonden dan trouble wateren / on-
lustigh ende stinckende / die in on-
se ziele veel stecken hebben aen-
ghezocht / ons sinnen aen de crea-
turen met lust ghehecht / ons be-
gheerlijckheyt daer aen ghecleeft /
ons toornigheddt ontsteken teghen
die ons de selve hebben willen be-
letten / ons hope / bzeese / droef heydt
ende blijdschap vande eeuwighen

206 Den Bloedigen Bruydegom
dinghen laeten op de aertsche sijn-
ken/ons verstant verduyfster/ons
memorie verstroydt / onsen wille
neder- gheboghen / ons reden heel
creupel ghemaect / ende hincken-
de naer die eyghen liefde / ende on-
sen armen gheest soo diep ghedan-
ghen / ende ghepuzzamiseert van
die sinnelijckheydt / dat hy bycans
niet en derft eens kermen oft cla-
ghen! Och armen staet! o desola-
te ghesteltemisse! hoe dier becoopt
nu die ziele dat eerste ongetrouwe
afwijcken / ende wederstaen van
de Goddelijcke gratie / naedemael
dat die gheneuchte die sy plach te
nemen in Godt / nu soo verandert
is / dat haer niet en smaecht dan
de creatueren! Welck sy noch-
tans t'eenemael moet gaen ver-
anderen / wilt sy niet onderstaen
dese dreyginge die onsen Saligh-
maecker was segghende aen die
dochters van Jerusalem: Indien
dit gheschiet in een groen hout/
wat sal't gheschieden in het dorre?
Moet den onnoselen al dit lijden
om Godt te behaghen / ende alsoo

te ho-

de vrouwe aensprekede 13: stat. 207

te komen in sijn glorie? wat sal
moeten den schuldighen doen?
Daerom mijn ziele heden indien
ghy sijne stemme hoort / en wilt u
herie niet verharden. Soo langhe
als ghy nu den tijdt hebt / ende dat
Goddelijck licht op u is straelen-
de / u vermanende ende tot hem
roepende / wilt hem ghetrouw-
lijck volghen / ende dat niet op het
slechtste / maer op het edelste: en
houdt u niet te vreden met eenighe
goet-schijnende deughden natuer-
lijck te wercken / maer volght
Godt op het edelste naer / roept de
wortelen der ondeughden uyt u /
sonder te vreden te wesen met de
bladeren oft de tacken af te trec-
ken. En doet niet ghelijck die
dochteren van Jerusalem / die te
vreden waeren met ons Heeren
uytwendigh lijden te beschrepen /
sonder te bemercken dat hun fon-
den / ende die van haere kinderen
hem dit seluen lijden veroorsaech-
ten; waerom hy hen vermaende
meer om die oorsaecke van sijn
lijden te beweenen dan sijn lijden
alleen.

208 Den Bloedigen Brnydegum
alleen. Volght mijn ziele dese lesse
nauwe / dat ghy niet alleen en
schout het gene uwen Godt groot
lijden soude aendoen / maer oock
in't minste soude mishaghen / ende
soo suldy lichtelyck alle de sieck-
ten uwer ziele ghenesen / ende we-
der af-heeren bande aerde / ende al
uwe trachten tot Godt neyghen /
maer af al u wel-vaert moet co-
men.

D E N W E C H.

CHristus comt naer den bergh
van Calvarien door eenen wegh
van hondert een-en-sestigh treden,
ende anderhalven voet, maeckende
landt-voeten vier hondert eenen-
dertigh twee duymen, ende twee
derde deel van eenen dnym.